

Prologus . 1

Incipit prologus in vi-
tas . Sāctorū patrum

Benedictus deus qui vult
omnes homines saluos
fieri et ad agnitionē ve-
ritatis venire: qui etiam
iter nōm dicitur ad egiptū et ostē-
dit nob̄ mirabilia magna ad po-
steritatis memoriae p̄ futurae ex-
q̄bus nō solū nob̄ causa salutis
oritur: v̄ et historia salutari at
q̄ ad doctrinā pietatis aptissima
cōderet: que virtutis iter agē vo-
lentibus gestoz p̄cedentiū fide a-
plissimū tramitē p̄dat. Et quū
ad tātarū rerū narrationē min⁹
ydonei sumis: nec dignū videat
ingentū rex eriguos ac puos fi-
eri autores: p̄cellasq; v̄ autē bu-
mili narrare sermone: hū qm̄ fra-
trū caritas eoz q̄ i mōte sancto
oliueti d̄manent: hoc a nob̄ fre-
quēter exposcit vt egiptio ymōa-
choz vitā v̄ tūlq; animi et cultū
pietatis atq; abstinentie robur. qd̄
in eis corā vidim⁹ explicemus:
p̄cedib; ipoz qui hoc impetāt ad-
iuuandū me credens aggrediar:
nō tam ex stilo laudez q̄rens: q̄
ex narracōne rerū edificationez
futurā legētib; sperās. Dū gesto-
rū vnusquisq; inflāmat exēplis:
hōrescere q̄des seculi illecebras:
sectari vero q̄tem et ad pietatis
imitatur exercitia. Vidi ḡ et vere
vidi thesaurū ibi xp̄i i hūanis
absconditū vasculū. Quē thesaurū
nolui tāq; inuidus occultare: sed
quasi p̄ multis inuentū p̄ferre i
mediū et facere cōuertū q̄ q̄n

to plures ex eo fuerit ditati. tāto
mibi ampli⁹ acquirit. Ego em̄
fiā loquētiōz alioz salus mi-
nisterij meifuerit q̄ sita merāmo-
no. In principio ḡ narracōnis
nostre adesse nob̄ p̄camur grām
dñi nostri ihu xp̄i cuius virtute
omnia hec pietatis exercitia apd̄
egipti monachos habētur. Vidi
mus em̄ apud eos multos p̄s
celestē vitā in terra positos agē
tes: et nouos quosdā p̄p̄bas tā
virtutib; ammi q̄ vaticinādi of-
fitio suscitatos: quib; ad testimo-
niū meritoz nec signoz q̄dē ac-
pdigioz deerat efficacitā. Et mei-
to Cur em̄ hij qui nihil terrenū
nihilq; carnale cupiunt: nō acci-
pianz celestiu⁹ potestates. Nonnul-
los nāq; eoz ita ab om̄ malitie
cogitatione ac suspitiōe vidim⁹
defectos: vt nec si aliqd̄ mali ad
huc gereret i seculo meminisset
Tāta eis inerat t̄nquillitas ami-
mi. tantusq; moleueat eis bonita-
tis affectus: vt merito de eis dictū
sit: pax multa diligentib; legem
tuā dñe cōmanēt ḡ p̄beremū
disp̄si et sep̄ati cellulis: h̄ caritate
cōneri. Ob hoc autē dirimū cellu-
lis: vt silentij sui quietē et inten-
cōnē mentis diuina sectātib;: nec
vix aliqua nec occurfus vllus ā
sermo otiosus aliq; cōturbet.
Intentis ḡ i suo quisq; loco ami-
mis. velut bonip̄s xp̄i expectāt
aduētum: aut tāq; miles pat̄ in
castris impatoris p̄ntiaz: vel fide-
les serui aduētantem dñm susti-
nēt libtatez sibi pariter et mune-
ra largiturū. Om̄s hij nullā abi-

GROSSHERZOGLEICH
HESSISCHE
BIBLIOTHEK